

Sygn. akt I CSK 80/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa T. C.

przeciwko H. [...] Spółce z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 zł (jeden
tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanej do wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 września 2011 r., którym uwzględnione zostało żądanie powódki o zapłatę kwoty 97634,25 zł tytułem umówionego wynagrodzenia za świadczenie usług wraz z ustawowymi odsetkami od dat płatności miesięcznych należności.

Skargę kasacyjną pozwana oparła na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania powołała przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazała, że za przyjęciem skargi przemawia potrzeba wyjaśnienia jakie skutki dla ważności umowy zawartej pomiędzy członkiem zarządu a jednoosobową spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, reprezentowaną przez pełnomocnika, powołanego uchwałą wspólników, ma sporządzenie tej uchwały na piśmie po zawarciu umowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego, wykładni prawa oraz eliminacji orzeczeń oczywiście wadliwych, bądź dotkniętych nieważnością. Skarga nie stanowi ogólnie dostępnego środka zaskarżania orzeczeń niesatysfakcjonujących stron. Do realizacji celu wyznaczonego temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia dochodzi przez spełnienie chociaż jednej z przesłanek objętych art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga przedstawienia zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest istotne, nowe, poważne i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale

także innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.). Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne jest pozbawione cech kwalifikujących je jako nowe i nierozwiązane dotychczas w przyjętym rozumieniu. Problematyka zarówno wykładni art. 210 § 1 k.s.h., jak i art. 248 k.s.h. była przedmiotem wypowiedzi orzecznictwa sądowego i doktryny prawniczej. Uzasadnienie wniosku nie uwzględnia w należyтым stopniu okoliczności sprawy i przydatności odpowiedzi na postawione pytania dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

W sprawie nie doszło do nieważności postępowania przed Sądem Apelacyjnym, którą Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego oparte zostało na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy na tym etapie postępowania, stosownie do art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

es